

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/11/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014201328
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014201328.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľa: Q. B., trvale bytom W. X., časť T. XXX, zastúpeného JUDr. Melániou Kvietkovou, advokátkou, so sídlom Tomášikova 35, Košice, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa- ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sd/102/2014-56 zo dňa 10.septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sd/102/2014-56 zo dňa 10. septembra 2015 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. 550 306 2598 0 zo dňa 28. augusta 2014 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporkyňa j e p o v i n á nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 145,84 € titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím zo dňa 28.08.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 65 ods. 2, § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 252/2012 Z.z. (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) a § 14 ods. 4, § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 06.03.2013.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 16.06.2013 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 06.03.2013 vo veku 58 rokov. Argumentovala tým, že navrhovateľovi bol podľa zákona č. 334/1991 Zb. o služobnom pomere policajtov zaradených vo Federálnom policajnom zbore a Zbore hradnej polície (ďalej len „zák. č. 334/1991 Zb.“) priznaný príspevok za službu od 01.04.1992. Na vznik nároku na príspevok za službu a

pre jeho výšku mu bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 28.08.1974 do 13.10.1976 v I. kategórii funkcií a doba služobného pomeru od 07.12.1976 do 31.03.1992 v I. kategórii funkcií, t. j. v I. pracovnej kategórii celkom 17 rokov a 167 dní. Keďže u navrhovateľa zamestnanie v I. pracovnej kategórii alebo služba v I. alebo II. kategórii funkcií netrvali k 31.12.1999, nevzťahuje sa na neho ustanovenie § 174 zák. č. 100/1988 Zb. Navrhovateľ dôchodkový vek v súlade s § 65 ods. 2 zákona dovŕši dňom 06.03.2017. Nakoľko navrhovateľ k 06.03.2013 nedovŕšil dôchodkový vek 62 rokov odporkyňa žiadosť o priznanie starobného dôchodku zamietla.

Vo včasný podanom opravnom prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ namietal, že splnil podmienky nároku na starobný dôchodok vo veku 58 rokov, pretože odpracoval 17 rokov a 167 dní v I. kategórii funkcií a 3 roky a 31 dní v II. kategórii funkcií. Spolu má odpracovaných 20 rokov a 198 dní v I. a II. kategórii funkcií a viac ako 25 rokov prispieva do dôchodkového poistenia. Žiadal priznať starobný dôchodok tri roky späť od uplatnenia.

Krajský súd dospel k záveru, že návrh na preskúmanie rozhodnutia nie je dôvodný. Vychádzal pritom z obsahu administratívneho spisu odporkyne, z ktorého zistil, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 16.06.2014 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 06.03.2013 vo veku 58 rokov. Z oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 14.02.2014 vyplynulo, že navrhovateľovi bol podľa zák. č. 334/1991 Zb. priznaný príspevok za službu od 01.04.1992. Na vznik nároku na príspevok za službu a pre jeho výšku mu bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 28.08.1974 do 13.10.1976 v I. kategórii funkcií a doba služobného pomeru od 07.12.1976 do 31.03.1992 v I. kategórii funkcií, t. j. v I. pracovnej kategórii celkom 17 rokov a 167 dní. Výkon služby navrhovateľ skončil na vlastnú žiadosť uvoľnením podľa § 15 zák. č. 334/1991 Zb., nakoľko nespĺňal podmienky na výkon funkcie vo Federálnom policajnom zbore uvedené v § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 451/1991 Zb. Pretože navrhovateľ v I. kategórii funkcií získal len 17 rokov a 167 dní a služba v I. kategórii funkcií v služobnom pomere netrvala k 31.12.1999, nespĺnil podmienky nároku na starobný dôchodok vo veku 58 rokov.

V zamestnaní v I. kategórii funkcií, ktoré je postavené na roveň zamestnania I. pracovnej kategórie (§ 14 ods. 2 písm. b/ až h/ zák. č. 100/1988 Zb.) navrhovateľ podľa rozpisu na priloženom osobnom liste dôchodkového poistenia získal iba 17 rokov a 167 dní. Nárok na starobný dôchodok mu teda podľa uvedených podmienok k 06.03.2013 nevznikol.

Podľa § 174 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31.12.1999.

Podmienky upravené v § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb. musia byť splnené súčasne, v opačnom prípade poistencovi nevzniká nárok na starobný dôchodok (viď rozsudok NS SR sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009). Zamestnanie navrhovateľa zaradené do I. pracovnej kategórie podľa § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ zák. č. 100/1988 Zb. netrvalo k 31.12.1999, preto nárok nebolo možné posúdiť v súlade s § 174 zák. č. 100/1988 Zb.

K námietke navrhovateľa, že v II. kategórii funkcií odpracoval 3 roky a 31 dní sa krajský súd stotožnil s vyjadrením odporkyne, že navrhovateľ bol v období od 01.12.1996 do 31.03.2002 zamestnaný u zamestnávateľa Okresný úrad Medzilaborce ako starší požiarnik a jeho zamestnanie bolo podľa rezortného zoznamu zaradené do II. pracovnej kategórie a nie kategórie funkcií, ako sa navrhovateľ nazdával. Zaradovanie zamestnania do pracovných kategórií je upravené v § 14 zák. č. 100/1988 Zb. a zaradenie zamestnaní do kategórie funkcií upravovalo ustanovenie § 130 zák. č. 100/1988 Zb. Ide o dva rôzne pojmy, ktoré nemožno stotožňovať. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by bolo možné pracovnú kategóriu hodnotiť ako kategóriu funkcií.

K listinám, ktoré doložil navrhovateľ na pojednávaní, krajský súd uviedol, že predmetom preskúmaného rozhodnutia nebola doba služobného pomeru od 01.12.1996 do 31.12.2007. Navrhovateľ žiadosťou zo dňa 16.06.2015 uplatnil u odporkyne nárok na predčasný starobný dôchodok. Rozhodnutím odporkyne zo dňa 03.08.2015 mu žiadosť o predčasný starobný dôchodok bola zamietnutá z dôvodu nespĺnenia podmienky potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia.

Krajský súd ustálil, že keďže navrhovateľ nebol prepustený zo služobného pomeru z organizačných dôvodov (§ 21 zák. č. 100/1988 Zb.), ale bol uvoľnený z dôvodu, že nespĺňal zákonom stanovené podmienky na výkon funkcie a v I. kategórii funkcií získal len 17 rokov a 167 dní, pričom jeho

zamestnanie, resp. služobný pomer netrval do 31.12.1999, odporkyňa rozhodla o jeho nároku na starobný dôchodok v súlade so zákonom.

Proti potvrdzujúcemu rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 222 ods. 1 písm. h) O.s.p. (zrejme § 221 ods. 1 písm. h/) a § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Poukázal na to, že za roky služby od 01.03.1984 do 31.12.1990 mu bol zarátaný zvýhodnený zápočet doby služby v počte 3 roky 4 mesiace a 13 dní. Spolu teda v I. kategórii funkcií získal 20 rokov služby. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázal na rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia federálneho Ministerstva vnútra č. k. 2D-/SZ z 11.09.1992 a Oznámenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p. SPC-120.067-19/5-2004 zo dňa 15.12.2004.

Keďže mu nevznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 174 zák. č. 100/1988 Zb. bolo potrebné posúdiť jeho nárok podľa § 21 v spojení s § 14 ods. 2 písm. b) až h) tohto zákona.

Ďalej namietal, že odporkyňa nezapočítala dobu štúdia na Vojenskej vysokej škole v Liptovskom Mikuláši, pričom 2 roky, ktoré absolvoval na vysokej škole mali byť hodnotené odporkyňou na účely priznania starobného dôchodku ako dobu zamestnania v III. pracovnej kategórii.

Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zruší a vec vráti odporkyňu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania, podľa predloženého vyčíslenia v sume 145,84 €.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 20.11.2015 uviedla, že podľa potvrdení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-120.067-25/2014-VZ zo dňa 14.02.2013 a č. SPOU-OSZ-48.723-40/2015-VZ zo dňa 26.05.2015 navrhovateľ v I. kategórii funkcií získal spolu 17 rokov a 167 dní.

Zo žiadosti o starobný dôchodok vyplynulo, že navrhovateľ na Vojenskej vysokej škole v Liptovskom Mikuláši študoval v období od 28.08.1974 do 12.10.1976, pričom podľa potvrdení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo toto obdobie hodnotené v I. kategórii funkcií, preto bola aj námietka ohľadom hodnotenia tejto doby nedôvodná.

Odporkyňa záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26. septembra 2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 16.06.2014 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 06.03.2013 vo veku 58 rokov.

Z oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 14.02.2014 vyplynulo, že navrhovateľovi bol podľa zák. č. 334/1991 Zb. priznaný príspevok za službu od 01.04.1992. Na vznik nároku na príspevok za službu a pre jeho výšku mu bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 28.08.1974 do 13.10.1976 v I. kategórii funkcií a doba služobného pomeru od 07.12.1976 do 31.03.1992 v I. kategórii funkcií, t. j. v I. pracovnej kategórii celkom 17 rokov a 167 dní (v zmysle vyššie uvedeného potvrdenia). Výkon služby navrhovateľ skončil na vlastnú žiadosť uvoľnením podľa § 15 zák. č. 334/1991 Zb., nakoľko nespĺňal podmienky na výkon funkcie vo Federálnom policajnom zbore uvedené v § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 451/1991 Zb.

Z rozhodnutia „Orgánu sociálneho zabezpečení federálneho ministerstva vnútra“ č. j.: 2D-20067/SZ-92 zo dňa 11.09.1992 vyplynulo, že navrhovateľovi bol podľa § 98 ods. 1 a § 99 zák. č. 334/1991 Sb. priznaný príspevok za službu ku dňu 01.04.1992, s prihliadnutím na dobu služby v trvaní 20 rokov.

Podľa Oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p. SPC-120.067-19/5-2004 zo dňa

15.12.2004 bola navrhovateľovi pre nárok a výšku príspevku za službu zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 28.08.1974 do 13.10.1976 v I. kategórii funkcií a doba služobného pomeru od 07.12.1976 do 31.03.1992 v I. kategórii funkcií, a na základe vložky kmeňového listu bol za obdobie od 01.03.1984 do 31.12.1990 zarátaný zvýhodnený zápočet v počte 3 roky, 4 mesiace a 13 dní. Celkovo bola pre nárok a výšku príspevku za službu podľa tohto oznámenia zhodnotená doba 20 rokov služby.

Rozhodnutím č. p.: SPOU-OSZ-48.723-39/2015-VZ zo dňa 19.05.2015 bol navrhovateľovi od 16.02.2015 priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 328/2002 Z.z.“) v sume 531,89 €. Pre nárok a výšku výsluhového dôchodku nebola navrhovateľovi započítaná doba služobného pomeru príslušníka Hasičského a záchranného zboru od 01.12.1996 do 31.12.2007, a to z dôvodu poberania výsluhového príspevku v uvedenom období.

Podľa oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky SPOU-OSZ-48.723-40/2015-VZ zo dňa 26.05.2015 bolo pre nárok a výšku výsluhového dôchodku navrhovateľovi hodnotené, okrem doby výkonu základnej vojenskej služby od 28.08.1974 do 12.10.1976 v I. kategórii funkcií a doby služobného pomeru od 07.12.1976 do 31.03.1992 v I. kategórii funkcií (spolu 17 rokov a 167 dní), aj doba služobného pomeru príslušníka Hasičského a záchranného zboru od 01.01.2008 do 15.02.2015 v III pracovnej kategórii, t. j. celkovo 24 rokov a 214 dní.

Vzhľadom na obsah uvedených písomností však vyvstávajú pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu odporkyňou v súvislosti s dobou služby v I. kategórii funkcií. Odvolací súd pritom nemal pochybnosti a rozsahu obdobia skutočne vykonanej služby v I. kategórii funkcií, ktorá v zmysle obsahu spisového materiálu mala trvať 17 rokov a 167 dní. Podľa niektorých založených písomností najmä „Vložky kmeňového listu zvýšené započítateľné služebné doby pro výměru důchodu“ (č.l. 52 súdneho spisu) a oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p.: MV-SRLZ-120.067-22/SZ-2010 zo dňa 15.02.2010 bol navrhovateľovi priznaný tzv. „zvýhodnený zápočet“ doby služby za obdobie od 01.03.1984 do 31.12.1990 zarátaný zvýhodnený zápočet v počte 3 roky, 4 mesiace a 13 dní, čo naznačuje, že navrhovateľovi mala byť v I. kategórii funkcií hodnotená doba celkovo 20 rokov, 9 mesiacov a 23 dní, čo napokon vyplýva aj z rozhodnutia o priznaní príspevku za službu zo dňa 11.09.1992.

Podľa § 130 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. ministri obrany, vnútra a spravodlivosti Slovenskej republiky môžu vo svojej pôsobnosti stanoviť, ktoré funkcie sa zaraďujú do I. kategórie a ako sa zaradenie vykonáva. Pritom môžu stanoviť, v akom rozsahu sa započítava doba služby výkonného letca a doba výkonu funkcií osobitnej povahy alebo osobitného stupňa nebezpečnosti do doby zamestnania.

Podľa § 125 ods. 2 zák. č. 334/1991 Zb. federálne ministerstvo vnútra ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom, v akom rozsahu sa pre priznanie príspevku za službu zvýhodnene započítava služba výkonného letca a výkon funkcií osobitnej povahy a osobitného stupňa nebezpečnosti.

Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že táto skutočne pripúšťala zvýhodnené započítanie doby služby. Touto skutočnosťou sa však krajský súd v napadnutom rozsudku nezaoberal aj napriek tomu, že na to navrhovateľ na pojednávaní dňa 10.09.2015 poukázal aj vo svojom písomnom prednese, ktorý na výzvu krajského súdu predložil na pojednávaní (č. l. 34 súdneho spisu).

Touto skutočnosťou sa napokon nezaoberala ani samotná odporkyňa, hoci ako vyplýva z administratívneho spisu, rozhodnutie o priznaní príspevku za službu mala k dispozícii.

Za daných skutkových okolností sa preto podľa názoru odvolacieho súdu javí byť potrebné v predmetnej veci doplniť dokazovanie za účelom riadneho a objektívneho zistenia skutočného stavu. Výsledok takto doplneného dokazovania môže mať podľa názoru odvolacieho súdu, v prípade ustálenia záveru o potrebe hodnotenia zvýhodneného zápočtu v trvaní 3 rokov 4 mesiacov a 13 dní služby v I. kategórii funkcií zásadný význam pre záver o možnom priznaní skoršieho odchodu do dôchodku podľa § 21 ods. 1 písm. c) zák. č. 100/1988 Zb. Je tak potrebné posúdiť, či navrhovateľ skutočne získal zvýhodnený zápočet doby služby vo vyššie uvedenom rozsahu a či takto priznaný zápočet je možné hodnotiť pre nárok na skorší odchod do dôchodku.

Podľa § 21 ods. 1 písm. c) zák. č. 100/1988 Zb. občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h).

Vzhľadom na to, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je úlohou

súdov pri preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu, zmenil odvolací súd napadnutý rozsudok tak, že preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní, za účelom riadneho zistenia skutočného stavu doplní dokazovanie v naznačenom smere a na základe toho vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní, tak aby rozhodnutie dávalo jasnú odpoveď na existujúce pochybnosti.

Navrhovateľ namietal, že má podľa prednesu zástupcu odporkyne na pojednávaní pred krajským súdom za to, že odporkyňa nezapočítala dobu štúdia na Vojenskej vysokej škole v Liptovskom Mikuláši, pričom 2 roky, ktoré absolvoval na vysokej škole mali byť hodnotené odporkyňou na účely priznania starobného dôchodku ako doba zamestnania v III. pracovnej kategórii. K vyššie uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že z administratívneho spisu odporkyne zistil, že navrhovateľ ukončil štúdium na strednej škole dňa 27.06.1974 (podľa priloženého vysvedčenia o maturitnej skúške). Štúdium na Vysokej vojenskej technickej škole ČSSR Liptovský Mikuláš podľa potvrdenia Ministerstva obrany Slovenskej republiky VA-CR-1-142-68/2013 zo dňa 21.05.2013 trvalo od 28.08.1974 do 12.10.1976. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky SPOU-OSZ-48.723-40/2015-VZ zo dňa 26.05.2015 bolo pre nárok a výšku výsluhového dôchodku navrhovateľa hodnotené obdobie od 28.08.1974 do 12.10.1976 a následne od 07.12.1976 do 31.03.1992.

Podľa § 60 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. ak má poistenec v tom istom období viacero dôchodkových poistení, započítava sa takéto obdobie dôchodkového poistenia len raz.

Pokiaľ mal navrhovateľ na mysli započítanie uvedeného obdobia pre nárok na výsluhový dôchodok, aj pre nárok na starobný dôchodok, nezodpovedá jeho záver zákona. Takéto dvojnásobné zhodnotenie doby zamestnania aj vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia aj v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia nie je uvedené v žiadnom ustanovení zákona, práve naopak (aj s poukazom na § 60 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z.) vtedy, ak má poistenec v tom istom období viacero dôchodkových poistení (napr. za výkon základnej vojenskej služby a počas štúdia na vysokej škole ako to navrhovateľ uvádza), započítava sa takéto obdobie dôchodkového poistenia len raz. Z uvedeného vyplýva, že dobu poistenia v období 28.08.1974 do 12.10.1976 možno navrhovateľovi započítať len raz a ak k jej započítaniu došlo v osobitnom systéme sociálneho poistenia, nemôže byť tá istá doba poistenia započítaná navrhovateľovi aj vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia pre nárok na starobný dôchodok. Preto odvolací súd považoval túto námietku navrhovateľa za nedôvodnú.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že námietky navrhovateľa boli spôsobilé spochybniť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, neboli teda splnené predpoklady na jeho potvrdenie krajským súdom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zrušil (§ 250ja ods. 3 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľovi ktorý mal úspech vo veci ich náhradu trov priznal podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške spolu 145,84 € titulom trov právneho zastúpenia.

Trovy konania pozostávajú z úkonov právnej pomoci, a to:

- príprava a prevzatie zastupovania vrátane prvej porady s klientom dňa 15.10.2015 (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky) a
- napísanie odvolania dňa 16.10.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky).

Výška odmeny za jeden úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2015 predstavuje v súlade s ustanoveniami § 11 ods. 4 druhá veta vyhlášky jednu trinástinu výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Výpočtový základ v roku 2015 predstavuje 839,00 €, teda 1/13 výpočtového základu predstavuje 64,53 €. Odmena za 2 úkony právnej služby predstavuje sumu 129,06 €.

Právnomu zástupcovi v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 vyhlášky vznikol nárok na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Paušálna suma na úhradu určených výdavkov v roku 2015 predstavuje sumu 8,39 €, teda za 2 úkony právnej služby 16,78 €

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.